

ภาพลวงตาที่ครอบงำสังคมในยุคปัจจุบัน

The Illusion That Overwhelms Society In Modern Times.

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2559-2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิกร กองคา)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชลกุล)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชชา แก้วทองตาล)

อาจารย์ ดร.คลฤทัย ชลอมรภัทร์

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ธนอมนวล เดชาคนึงวงศ์)

.....กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิ่มเกตุ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชลกุล)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ภาพลวงตาที่ครอบงำสังคมในยุคปัจจุบัน
The Illusion That Overwhelms Society In Modern Times.
ชื่อ นางสาวปัญชาน์ ชูวงศ์
รหัสนักศึกษา 56020536
สาขาวิชา ภาพพิมพ์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2559-2560
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิขลกุล

บทคัดย่อ

ภาพแทนสิ่งมีชีวิตทั้งหลายเกิดจากจินตนาการของข้าพเจ้าที่ได้รับอิทธิพลจากรูปลักษณ์ของสัตว์ทะเลเปลือกแข็ง ข้าพเจ้าเลือกใช้เปลือกและ เกล็ดเพื่อแสดงอารมณ์ของการหลบซ่อนและบรรยากาศแห่งความไม่ไว้วางใจ อันเหมาะสมกับหัวข้อของผลงานชุดนี้ ที่สื่อความหมายถึง ความไม่ไว้วางใจที่มีต่อมนุษย์ด้วยกันเองในสังคม

ข้าพเจ้าจึงนำเอาแนวคิดดังกล่าวนี้มาทำในผลงานสร้างสรรค์ เป็นผลงานศิลปะภาพพิมพ์แม่พิมพ์ตะแกรงไหม ตามเทคนิคและ กระบวนการอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะภาพพิมพ์และ เพื่อให้เห็นแสดงออกถึงแนวความคิดของข้าพเจ้า เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ศึกษา ไม่มากก็น้อย

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนสาร พัฒนสุทธิชลกุล ที่ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีต่อข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รักและ เคารพยิ่ง ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า

ปัญชาน์ ชูวงศ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและตั้งอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง-ช
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	3
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	3
บทที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับ.....	4
2.1 อิทธิพลจากธรรมชาติ.....	4
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	7
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	9
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	10
3.1 ภาพร่างและ การพัฒนาภาพร่าง.....	10
3.2 กระบวนการสร้างงาน.....	31
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	54
4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ของผลงานชิ้นที่ 1.....	54
4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ของผลงานชิ้นที่ 2.....	58
4.3 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ ของผลงานชิ้นที่ 1.....	62
4.4 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ ของผลงานชิ้นที่ 2.....	71
บทที่ 5 บทสรุป.....	81
เอกสารอ้างอิง.....	82
ภาพผลงานศิลปะ.....	83
ประวัติผู้เขียน.....	89

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1. ภาพประกอบที่ 2.1.1.....	5
2. ภาพประกอบที่ 2.1.2.....	5
3. ภาพประกอบที่ 2.1.3.....	6
4. ภาพประกอบที่ 2.2.1.....	7
5. ภาพประกอบที่ 2.2.2.....	8
6. ภาพประกอบที่ 2.2.3.....	8
7. ภาพประกอบที่ 3.1.1.....	10
8. ภาพประกอบที่ 3.1.2.....	10
9. ภาพประกอบที่ 3.1.3.....	11
10. ภาพประกอบที่ 3.1.4.....	11
11. ภาพประกอบที่ 3.1.5.....	12
12. ภาพประกอบที่ 3.1.6.....	12
13. ภาพประกอบที่ 3.1.7.....	14
14. ภาพประกอบที่ 3.1.8.....	15
15. ภาพประกอบที่ 3.1.9.....	16
16. ภาพประกอบที่ 3.1.10.....	17
17. ภาพประกอบที่ 3.1.11.....	18
18. ภาพประกอบที่ 3.1.12.....	19
19. ภาพประกอบที่ 3.1.13.....	20
20. ภาพประกอบที่ 3.1.14.....	21
21. ภาพประกอบที่ 3.1.15.....	23
22. ภาพประกอบที่ 3.1.16.....	24
23. ภาพประกอบที่ 3.1.17.....	24
24. ภาพประกอบที่ 3.1.18.....	25
25. ภาพประกอบที่ 3.1.19.....	26
26. ภาพประกอบที่ 3.1.20.....	27
27. ภาพประกอบที่ 3.1.21.....	28
28. ภาพประกอบที่ 3.1.22.....	29

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

	สารบัญญภาพประกอบ (ต่อ)	หน้า
29.	ภาพประกอบที่ 3.1.23.....	29
30.	ภาพประกอบที่ 3.2.1.....	31
31.	ภาพประกอบที่ 3.2.2.....	32
32.	ภาพประกอบที่ 3.2.3.....	32
33.	ภาพประกอบที่ 3.2.4.....	33
34.	ภาพประกอบที่ 3.2.5.....	34
35.	ภาพประกอบที่ 3.2.6.....	35
36.	ภาพประกอบที่ 3.2.7.....	37
37.	ภาพประกอบที่ 3.2.8.....	37
38.	ภาพประกอบที่ 3.2.9.....	38
39.	ภาพประกอบที่ 3.2.10.....	38
40.	ภาพประกอบที่ 3.2.11.....	40
41.	ภาพประกอบที่ 3.2.12.....	40
42.	ภาพประกอบที่ 3.2.13.....	41
43.	ภาพประกอบที่ 3.2.14.....	42
44.	ภาพประกอบที่ 3.2.15.....	42
45.	ภาพประกอบที่ 3.2.16.....	43
46.	ภาพประกอบที่ 3.2.17.....	43
47.	ภาพประกอบที่ 3.2.18.....	44
48.	ภาพประกอบที่ 3.2.19.....	44
49.	ภาพประกอบที่ 3.2.20.....	45
50.	ภาพประกอบที่ 3.2.21.....	47
51.	ภาพประกอบที่ 3.2.22.....	47
52.	ภาพประกอบที่ 3.2.23.....	48
53.	ภาพประกอบที่ 3.2.24.....	48
54.	ภาพประกอบที่ 3.2.25.....	49
55.	ภาพประกอบที่ 3.2.26.....	49
56.	ภาพประกอบที่ 3.2.27.....	50
57.	ภาพประกอบที่ 3.2.28.....	50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

หน้า

58. ภาพประกอบที่ 3.2.29.....	51
59. ภาพประกอบที่ 3.2.30.....	51
60. ภาพประกอบที่ 3.2.31.....	52
61. ภาพประกอบที่ 3.2.32.....	52
62. ภาพประกอบที่ 4.1.1.....	54
63. ภาพประกอบที่ 4.1.2.....	55
64. ภาพประกอบที่ 4.1.3.....	56
65. ภาพประกอบที่ 4.1.4.....	57
66. ภาพประกอบที่ 4.2.1.....	58
67. ภาพประกอบที่ 4.2.2.....	59
68. ภาพประกอบที่ 4.2.3.....	60
69. ภาพประกอบที่ 4.2.4.....	61
70. ภาพประกอบที่ 4.3.1.....	62
71. ภาพประกอบที่ 4.3.2.....	63
72. ภาพประกอบที่ 4.3.3.....	64
73. ภาพประกอบที่ 4.3.4.....	65
74. ภาพประกอบที่ 4.3.5.....	66
75. ภาพประกอบที่ 4.3.6.....	66
76. ภาพประกอบที่ 4.3.7.....	68
77. ภาพประกอบที่ 4.3.8.....	69
78. ภาพประกอบที่ 4.3.9.....	70
79. ภาพประกอบที่ 4.4.1.....	71
80. ภาพประกอบที่ 4.4.2.....	72
81. ภาพประกอบที่ 4.4.3.....	73
82. ภาพประกอบที่ 4.4.4.....	74
83. ภาพประกอบที่ 4.4.5.....	75
84. ภาพประกอบที่ 4.4.6.....	75
85. ภาพประกอบที่ 4.4.7.....	77
86. ภาพประกอบที่ 4.4.8.....	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)		หน้า
87.	ภาพประกอบที่ 4.4.9.....	79
88.	ภาพประกอบที่ 4.4.10.....	80
89.	ภาพผลงานศิลปะ.....	84-88

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

สังคมปัจจุบันนั้นขาดต่อการทำความเข้าใจอย่างชัดเจน เพราะประชากรส่วนใหญ่ในสังคมเลือกที่จะปกปิดตัวตนที่แท้จริงของตัวเองเอาไว้เพื่อปกป้องความรู้สึกอ่อนแอภายใน เผยให้เห็นแต่ความหลอกลวงจอมปลอม เชื่อถือไม่ได้ ความบริสุทธิ์จริงใจได้กลายเป็นสิ่งที่ค่อนข้างหายากในสังคมยุคปัจจุบันนี้จากเรื่องราวที่แพร่หลายในสื่อปัจจุบันที่พบเห็นได้

1.1 ความสำคัญของโครงการ

มูลเหตุปัญหานั้นเป็นจุดเริ่มต้นของโครงการนี้ เกิดขึ้นจากความไม่มั่นใจในภาพลักษณ์และความไม่ไว้วางใจที่มีต่อมนุษย์ด้วยกันเองในสังคม

โครงการนี้เกิดขึ้นจากการที่ข้าพเจ้าได้รับรู้ ทำความเข้าใจในพฤติกรรมอาการและ ลักษณะนิสัยของมนุษย์ส่วนใหญ่ในยุคปัจจุบัน ที่มีการซ่อนเร้นมากขึ้น ปกปิดตัวตนที่แท้จริงมากขึ้น ตามกระแสความไม่เชื่อใจ การไม่ไว้วางใจบุคคลรอบตัว เพราะสังคมในยุคปัจจุบันนี้มีอันตรายที่ร้ายกาจซ่อนเร้นอยู่ภายใต้ฉากหน้าแห่งความสงบ อันตรายที่ไม่ได้มาในรูปแบบความเสียหายทางตัวบุคคลเท่านั้น แต่ในรูปแบบที่แฝงเร้นของเศรษฐกิจสังคม ยกตัวอย่างเช่น ภาวะทางการเมืองวุ่นวาย เศรษฐกิจไม่ดี การหลอกลวงคดี โกง มิตรสหายที่รู้จักกันมายาวนานหักหลัง เครือญาติ โกงกินครอบครัวเดียวกัน ไว้วางใจใครไม่ได้ทั้งสิ้นของกลุ่มคนที่หวังผลประโยชน์เพียงอย่างเดียว

จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่ามนุษย์ส่วนหนึ่งในสังคมยุคปัจจุบันส่วนใหญ่ นั้นเชื่อถือไม่ได้ หลายนคนต่างก็ต้องการที่จะอยู่อย่างสุขสบาย ในโลกที่เงินเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตเช่นนี้ การแสวงหาเงินตราให้ได้มากที่สุดถือเป็นสิ่งสำคัญ ความอยากได้ อยากมีที่เพิ่มขึ้นตามเทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็ว ผลักดันให้มนุษย์ในยุคปัจจุบันหลายคนตกเป็นทาสของความโลภ ความไม่รู้ จักพอ นำไปสู่การทรยศ หักหลัง เหยียบย่ำผู้อื่นเพื่อที่ตนเองจะใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย ดังที่พิธา กอร์สได้ยกตัวอย่างว่า

คนเราโดยทั่วไปแบ่งได้ 3 ประเภท พวกแรกตั้งหน้าตั้งตากอบโกยหาผลประโยชน์และ ความสนุกสนาน พวกที่สอง มุ่งแสวงหาชื่อเสียงและ พวกที่สามทำตัวเป็นเพียงผู้ชมโดยไม่หาผลประโยชน์ หรือ ชื่อเสียง สมัครงามมากกว่าแสดงเอง พวกที่สามนี้แหละคือนักปรัชญา (ปรัชญากรีก : บ่อเกิดภูมิปัญญาตะวันตก. 2559 : 51)

จากที่พิธา กอร์สกล่าวมา จะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะอดีต หรือ ปัจจุบัน มนุษย์ก็ไม่ได้แตกต่างกันมากมายนัก แต่ในความเข้าใจของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้ามองว่าในสมัยยุคปัจจุบัน พวกที่สามนี้ไม่ใช่ นักปรัชญา พวกที่สามเป็นเพียงบุคคลธรรมดาในสังคม ไม่แยแสไม่ใส่ใจผู้อื่น ไม่ทำร้ายผู้ใดแต่ก็ไม่ช่วยเหลือเช่นกัน สนใจแต่เรื่องของตนเองเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าการณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากที่กล่าวมา สถานการณ์โดยรวมในยุคปัจจุบันจึงมีสถานะคล้ายหมอกหนาที่บดบังปกคลุมไว้อยู่ชั้นหนึ่ง ที่ไม่ทราบว่าจะเปลี่ยนแปลงเมื่อไร จะเปลี่ยนแปลงตอนไหนและ จะเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เครื่องยาคณิตศาสตร์หายอาจยืนหยัดมั่นคงต่อกิเลสและ เลือกที่จะไม่ทรยศได้ แต่ในยุคที่เศรษฐกิจไม่ดีเช่นนี้ บุคคลผู้นั้นจะยืนหยัดซื่อสัตย์ไปได้จนถึงเมื่อไร สถานการณ์วุ่นวายเช่นนี้ นำไปสู่สถานการณ์ในปัจจุบัน ที่หากไม่พินิจมองให้ชัดเจน อาจทำให้มองภาพรวมของสถานการณ์ผิดพลาดไปได้ ส่งผลให้เกิดผลร้ายขึ้นกับตัว อย่างเบาที่สุดสูญเสียเงินตรา อย่างหนักก็ล้มละลาย ผู้คนส่วนใหญ่ในสมัยปัจจุบันจึงเลือกที่จะเก็บซ่อนตัวตน, ความรู้สึกนึกคิดและ สภาพความเป็นจริงเอาไว้ภายใต้ตัวตนปลอม ๆ ที่ถูกสร้างขึ้นมา เว้นระยะห่างจากกันและกัน ทำให้เครื่องยาคณิตศาสตร์ไม่มีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นอย่างที่เคยเป็นมา

ในสังคมมีคนมากมายหลายประเภทนัก แต่ทุกบุคคลต่างมีวิธีปกป้องตัวเองแตกต่างกันไป บางกลุ่มคนเลือกที่จะสร้างเกราะกำบังขึ้นมาห่อหุ้มตัวตนแท้จริงไว้ แสดงให้เห็นแต่ความแข็งกระด้าง เย็นชา ไม่ยินยอมให้ผู้อื่นเข้ามาใกล้ ซึ่งแต่ละบุคคลก็จะมีจำนวนของเกราะนี้แตกต่างกันไปอีก บางบุคคลสร้างเกราะไว้หลายชั้น มีความหนาแน่นแข็งแรงชนิดที่เจาะเข้าไปไม่ได้กับ บุคคลที่ก่อกำแพงบาง ๆ เอาไว้ สามารถทะลุเข้าไปหาตัวตนที่แท้จริงได้ค่อนข้างง่าย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเชื่อใจในตัวมนุษย์ของแต่ละคน บางบุคคลถักทอเนื้อหนังหน้ากาจอมปลอมขึ้น หวังดึงดูดให้ผู้อื่นเข้ามาหา พวกเขาเหล่านั้นมักมีผู้คนรายล้อมมากมาย แต่ไม่มีใครที่จริงใจเพราะเจ้าตัวเป็นคนแรกที่เริ่มหลอกลวงผู้อื่นก่อน

สามารถเปรียบเทียบได้กับสตรีที่ปกปิดใบหน้าไว้ภายใต้เครื่องสำอาง เหล่าหญิงสาวที่ไม่แต่งหน้า แสดงถึงใบหน้าที่แท้จริง โดยไม่ปิดบังนั้นมีอยู่ แต่เป็นกลุ่มประชากรที่มีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับเหล่าสตรีที่แต่งหน้า จะมากจะน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกและ ความมั่นใจของแต่ละบุคคล บางคนปกปิดไม่มาก แสดงใบหน้าแท้จริงบางส่วน ทำให้ยามล้างเครื่องสำอางออก เหล่ามิตรสหายจะยังคงสามารถจดจำได้ แต่ก็มีหญิงบางคนที่ผิดเบี่ยง ทาเครื่องสำอางกลบใบหน้าที่แท้จริงจนมิดชิด ทำให้เมื่อยามที่เครื่องสำอางเหล่านั้นถูกล้างชำระออก แทบจะ ไม่มีผู้ใดจดจำเธอได้

บุคคลทั้งสองประเภทที่ถูกยกตัวอย่างมีอยู่มากมายในสังคม ขึ้นอยู่กับแต่ละคนว่าจะซ่อนหรือแสดงมากน้อยเพียงใด บุคคลที่แสดงตัวตนที่แท้จริงไม่มีการซ่อนเร้นในสังคมยุคนี้มีอยู่ค่อนข้างน้อย กลุ่มคนที่จริงใจนี้อาจจะเหลืออยู่สักเท่าไร จะมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อปกป้องตัวตนหรือไม่ คนไทยจะไม่เหลือคนจริงใจอยู่ในสังคมถ้าหากสถานการณ์ความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกันนี้ยังคงดำเนินต่อไปและ สิ่งนี้เอง คือการแสดงออกให้เห็นถึงจุดประสงค์และ ความสำคัญของโครงการของข้าพเจ้า คือการคาดหวังให้มนุษย์ยุคปัจจุบันได้สังเกตเห็นถึงปัญหาเหล่านี้ผ่านผลงานศิลปะกรรมเพื่อสะท้อนและ นำกลับไปขบคิดว่าจะปล่อยให้ปัญหาความไม่เชื่อใจในกันและกันเช่นนี้ดำเนินต่อไปหรือไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อแสดงถึงภาพแทนลักษณะนิสัยที่ซ่อนอยู่ของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน ที่มีความซับซ้อนมากขึ้นจากมนุษย์ในอดีต เนื่องจากสภาพแวดล้อมในสังคมมีการเปลี่ยนแปลง
2. เพื่อแสดงให้เห็นว่าการหลอกหลวงตนเองเช่นนี้ไม่ได้ช่วยอะไร เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ที่นอกจากจะไม่แก้ปัญหาแล้วยังสร้างความเคลงใจให้กับบุคคลรอบข้างอีกด้วย
3. เพื่อแสดงให้เห็นว่า การพยายามที่จะเป็นคนอื่นนั้นเจ็บปวดยิ่งกว่าการเป็นตัวของตัวเอง
4. เพื่อแสดงนัยยะเปรียบเทียบให้เห็นว่าแท้จริงแล้ว มนุษย์คือสัตว์ประหลาดในโลกใบนี้

1.3 ขอบเขตของโครงการ

ตัวงานเป็นภาพศิลปะลัทธิเหนือจริง (Surrealism) สร้างโดยกรรมวิธีแม่พิมพ์ตะแกรงไหม (Silkscreen)

จำนวนผลงานมี 5 ชิ้น

1. ขนาด 59 x 122 เซนติเมตร
2. ขนาด 59 x 122 เซนติเมตร
3. ขนาด 59 x 122 เซนติเมตร
4. ขนาด 59 x 122 เซนติเมตร
5. ขนาด 59 x 122 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับ

2.1 อิทธิพลจากธรรมชาติ

ภาพแทนสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่ปรากฏอยู่ในผลงานของข้าพเจ้านั้น ไม่มีตัวตนอยู่จริง ทุกตัวเกิดจากจินตนาการของข้าพเจ้าที่ได้รับอิทธิพลจากรูปลักษณะของสัตว์ทะเลจำพวกเปลือกแข็ง อย่างหอยหรือ ปะการังหนามเสี้ยวส่วนใหญ่ ทั้งนี้เป็นเพราะข้าพเจ้ามีความสนใจและ หลงใหลในความงามอันเป็นเอกลักษณ์ของพวกมัน แต่สีสันที่สดในดวงงานของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลมาจากการ์ตูน อนิเมชัน (Animation)

ผลงานชุดนี้ถูกสร้างขึ้นให้มีลักษณะเสียดสีสังคมในยุคปัจจุบัน มีสาเหตุมาจากความกดดันที่เกิดขึ้นรอบตัวของข้าพเจ้า ทั้งทางตรงและ ทางอ้อม ผู้คนมีจิตใจ โหดเหี้ยมมากขึ้น คึ้นรนเอาตัวรอดมากขึ้น จนถึงขั้นทำร้ายคนรู้จัก หรือ ไม่รู้จักเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว ความโหดเหี้ยมเหล่านั้นสามารถตีความได้ทั้งการหลอกลวง หรือ ทำร้ายซึ่งหน้า ข้าพเจ้าเลือกที่จะนำเสนอในเรื่องของการหลอกลวง เพราะอิทธิพลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของข้าพเจ้า ทำให้ในมุมมองของข้าพเจ้านั้น การที่โดนบุคคลที่เชื่อใจทำร้ายหลอกลวงจะสร้างความเจ็บปวดให้ได้มากกว่าการที่โดนบุคคลที่ไม่รู้จักทำร้าย ด้วยอิทธิพลของสิ่งที่กล่าวมานี้เอง ข้าพเจ้าจึงได้เปรียบเทียบจิตใจของมนุษย์บางคนในยุคปัจจุบันเข้ากับสัตว์ประหลาด เปรียบตรงตัวว่าแท้จริงแล้ว มนุษย์ก็คือสัตว์ประหลาดที่มีสภาวะจิตใจ และ ความคิดที่ซับซ้อน รูปลักษณะของสัตว์ประหลาดจึงทั้งบิดเบี้ยวและ น่ากลัว ใบหน้าท่าทางก็แสดงอาการดุร้าย บ้าคลั่ง พร้อมทำร้ายทุกชีวิตที่เข้ามาใกล้ เปรียบได้กับคนที่ไม่ไว้ใจใคร พร้อมทำร้ายทุกคนที่เข้าหา ไม่ยอมเปิดใจให้กับบุคคลใด

สัตว์ประหลาดเหล่านี้ เป็นตัวตนที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นมาจากการนำลักษณะ อวัยวะบางส่วนของสัตว์บก, สัตว์ทะเล, พืชพรรณจำพวกไม้ดอกและ มนุษย์ มาผสมรวมเข้าด้วยกันจนกลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่บิดเบี้ยวและ ผิดปกติเหล่านี้ รูปลักษณะของพวกมันส่วนใหญ่ ได้รับอิทธิพลมาจากสัตว์เปลือกแข็งมีหนาม แต่ที่ทุกตัวจะต้องมีก็คือ ดวงตาของมนุษย์ อันเป็นอิทธิพลมาจากแนวคิดที่ว่า “ดวงตา คือ หน้าต่างของหัวใจ” ข้าพเจ้าจึงได้ใส่ดวงตาของมนุษย์ลงบนร่างกายของสัตว์ประหลาดทุกตัว เป็นเครื่องหมายในการบอกทางอ้อมว่าถึงจะบิดเบี้ยวร้ายอย่างไร คนเหล่านี้ก็ยังคงมีหัวใจ มีสติความนึกคิดเป็นของตัวเองและ ได้ตรึกตรองอย่างดีก่อนที่จะกระทำการหลอกลวงทำร้ายผู้อื่น อันเป็นสิ่งที่น่าสะพรึงกว่าการทำร้ายผู้อื่นจากอารมณ์ชั่ววูบมากนัก

ภาพประกอบที่ 2.1.1: ภาพหอยชนิดต่าง ๆ

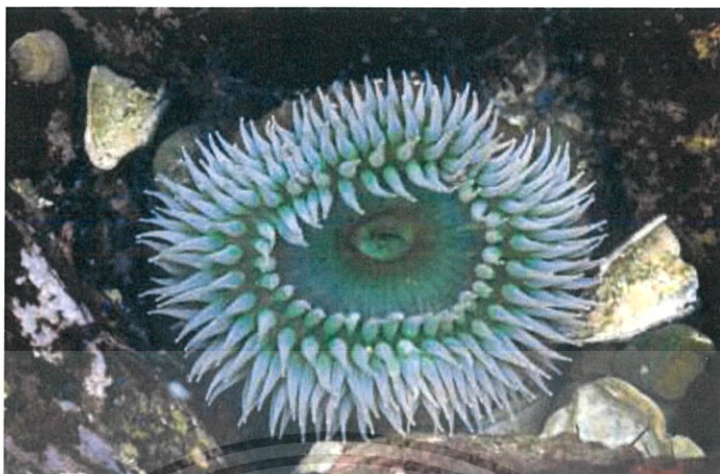
ที่มา : myteamexplore, 15 Skeletons of sea creatures, สืบค้นได้ : 12. 01. 2560

ภาพประกอบที่ 2.1.2: ลักษณะเปลือกของChiton

ที่มา : sciencemag, Sea creature makes a thousand eyes from its shell, สืบค้นได้ : 12. 01. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2.1.3: The giant green anemone. สืบค้นได้ : 12. 01. 2560

ที่มา : baynature, Stories in Stone The Sea-sculpted Rocks of Salt Point, สืบค้นได้ : 12. 01. 2560

สรุปว่าจากทั้งหมดที่กล่าวมาก่อให้เกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานศิลปะชุดนี้ขึ้นในสายตาของข้าพเจ้า เปลือกหนาของสัตว์ตระกูลหอยนั้นเต็มไปด้วยความสวยงาม อันตรายและลึกลับ ให้ความรู้สึกของการหลบซ่อน การปกปิดความลับและ การป้องกันตัว ทำให้ข้าพเจ้าให้ความสนใจและ หลงใหลในตัวตนของสิ่งที่ยังซ่อนอยู่ภายใต้เปลือกนั้นมาตั้งแต่ยังเยาว์และ เพราะความสนใจและยึดติดรูปร่างพื้นผิว ในเปลือกและ เคล็ดเหล่านี้เอง ที่ผลักดันให้ข้าพเจ้าเลือกที่จะนำมาใช้อยู่บ่อยครั้ง เพื่อแสดงอารมณ์ของการหลบซ่อนและ บรรยากาศแห่งความไม่ไว้วางใจ อันเหมาะสมกับหัวข้อของงานชุดนี้เป็นอย่างยิ่ง แต่เพราะจิตใจของมนุษย์นั้นซับซ้อนเป็นอย่างมาก ทำให้การใส่เปลือกหอยเกล็ดเกราะต่างๆลงไปไม่เพียงพอต่อการสื่อความหมาย ข้าพเจ้าจึงต้องใส่อวัยวะต่าง ๆ ลงไปเพิ่ม เช่น กล้ามเนื้อของสัตว์บอกแสดงถึงความแข็งแกร่งและ บิดเบี้ยวของจิตใจ ความงดงามชดช้อยของไม้ดอกและ ร่างมนุษย์เองเข้าไปเป็นส่วนประกอบเพื่อที่การสื่อความหมายจะได้มีความชัดเจนมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

งานศิลปะของข้าพเจ้ามีสีที่สดและ จัดจ้าน อันได้รับอิทธิพลมาจากสื่ออนิเมชันเรื่อง อีวานเกเลียน (Evangelion) มหาสงครามวันพิพากษา หรือชื่อภาษาอังกฤษว่า Neon Genesis Evangelion อันเป็นอนิเมชันหุ่นยนต์ยักษ์เรื่องแรกและ เรื่องเดียวที่ข้าพเจ้ารับชม ตัวเนื้อหาและ ภาพมีหลายส่วนที่ โหดร้ายและ นำหวาดหวั่น เลือดเนื้ออวัยวะภายในถูกแสดงออกมาอย่างชัดเจนและ ความรุนแรง เหล่านี้เองที่ข้าพเจ้าได้นำมาใช้กับผลงานศิลปะส่วนใหญ่ที่ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์ขึ้น

เนื่องจาก Neon Genesis Evangelion เป็นอนิเมชันหุ่นยนต์เรื่องแรกและ เรื่องเดียวของข้าพเจ้า ผลกระทบและ ความติดตรึงใจของอนิเมชันเรื่องนี้จึงค่อนข้างรุนแรง ผลงานส่วนใหญ่ของข้าพเจ้า จึงได้รับอิทธิพลอย่างมากจากอนิเมชันเรื่องนี้ กล่าวได้ว่าถึงแม้ไม่พอใจในเรื่อง แต่ความประทับใจในงานศิลปะ, การออกแบบตัวละครและ การใช้สีจัดที่ตัดกันอย่างลงตัวของหุ่นยนต์ใน ตัวเรื่องนั้นมีมหาศาล จน Neon Genesis Evangelion ได้กลายเป็นพื้นฐานอิทธิพลในเรื่องการใช้สีใน ผลงานชุดต่าง ๆ ของข้าพเจ้า

ภาพประกอบที่ 2.2.1: Evagation 01 and 03.

ที่มา : myanimelist, An Anime Studio with a Gaming History, สืบค้นได้ : 12. 01. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 2.2.1: Evagalion 01 and angel.

ที่มา : evangelion.wikia, Diemay Angel, สืบค้นได้ : 12. 01. 2560

ภาพประกอบที่ 2.2.3: Evagalion 03.

ที่มา : sometypeofartist, Let's talk Neon Genesis Evangelion, สืบค้นได้ : 12. 01. 2560

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงรูปแบบสิ่งมีชีวิตที่มีผิวนอกที่แข็ง ปกป้องร่างกายที่อ่อนนุ่ม ภายในตัวไว้ตั้งเกราะที่หนาหนัก ซึ่งหลักความคิดนี้เอง ที่ได้กลายมาเป็นเหตุผลหลักในการสร้างผลงานของข้าพเจ้า ในเชิงเปรียบเทียบของตัวคนที่หวาดระแวงผู้อื่นจนต้องสร้างเปลือกหนามา ห่อหุ้มตนเอง ปกป้องจากอันตราย แต่ในทางกลับกันก็ผลักดันให้ผู้อื่นเข้าใกล้ตัวคนที่แท้จริงไม่ได้ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไม่แน่นแฟ้นเท่าที่ควร ในสายตาของข้าพเจ้า แนวคิดนี้มีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะถูกนำมาใช้ในการอธิบายลักษณะการใช้ชีวิตของมนุษย์ยุคปัจจุบัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานนั้นเป็นลำดับขั้นตอนจากการสร้างต้นแบบ, การขยายแบบร่าง, การสร้างแม่พิมพ์และ การพิมพ์ ชนิดที่แม่ทำพลาดไปเพียงแค่ขั้นตอนเดียว อาจนำความเสียหายที่ส่งผลไปทั้งผลงาน

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพประกอบที่ 3.1.1: ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 3.1.2: ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.3: ภาพร่างชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 3.1.4: ภาพร่างชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.5: ภาพร่างจีนที่ 1 (เพิ่มเติม)

ภาพประกอบที่ 3.1.6: ภาพร่างจีนที่ 1 (เพิ่มเติมรอบที่2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 นี้ มีแนวความคิดหลักเกี่ยวกับมนุษย์ที่ลักษณะภายนอก บุคลิกภาพการแสดงออก บ่งบอกถึงความรู้สึกไม่เป็นมิตร น่าสะพรึง อันตราย ให้ความรู้สึกด้านลบต่างๆ นำไปสู่ความรู้สึกไม่ประทับใจเมื่อยามแรกพบ ดังภาพร่างชิ้นที่ 4 ที่มีใบหนาน่ากลัว แต่ทำหน้าที่เป็นฉากบ ร่างกายกับเท้าหลังเป็นรูปทรงของวัว สื่อถึงบุคคลที่ลักษณะภายนอกคุกคาม แต่แท้จริงแล้วไม่มีอันตรายใด ๆ

ได้นำภาพร่างชิ้นที่ 1 (ภาพที่ 3.1.1) ไปทำงานจริงและ ได้นำไปเพิ่มเติมโดยการต่อเติมพื้นหลัง และเครื่องประดับดังภาพที่ 3.1.5 ก่อนที่จะเพิ่มเติมต่อ ด้วยการนำไปทำเป็นภาพขาวดำและ ต่อเติมลายละเอียดกล้ำเนื้อด้วยปากกาสีดำเพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังภาพที่ 3.1.6 ข้าพเจ้าได้เลือกงานชิ้นนี้มาทำงาน เพราะเป็นงานที่มีความละเอียดครบถ้วนประกอบด้วย สีเส้นที่ซับซ้อน มิติและการแสดงอารมณ์ของตัวละครในภาพเองก็ลึกกว่าภาพอื่นในชุดเดียวกัน แต่ไม่มากจนสังเกตได้ จึงได้มีการเพิ่มเครื่องประดับเข้าไปเพื่อส่งเสริมความหมายของแนวคิด

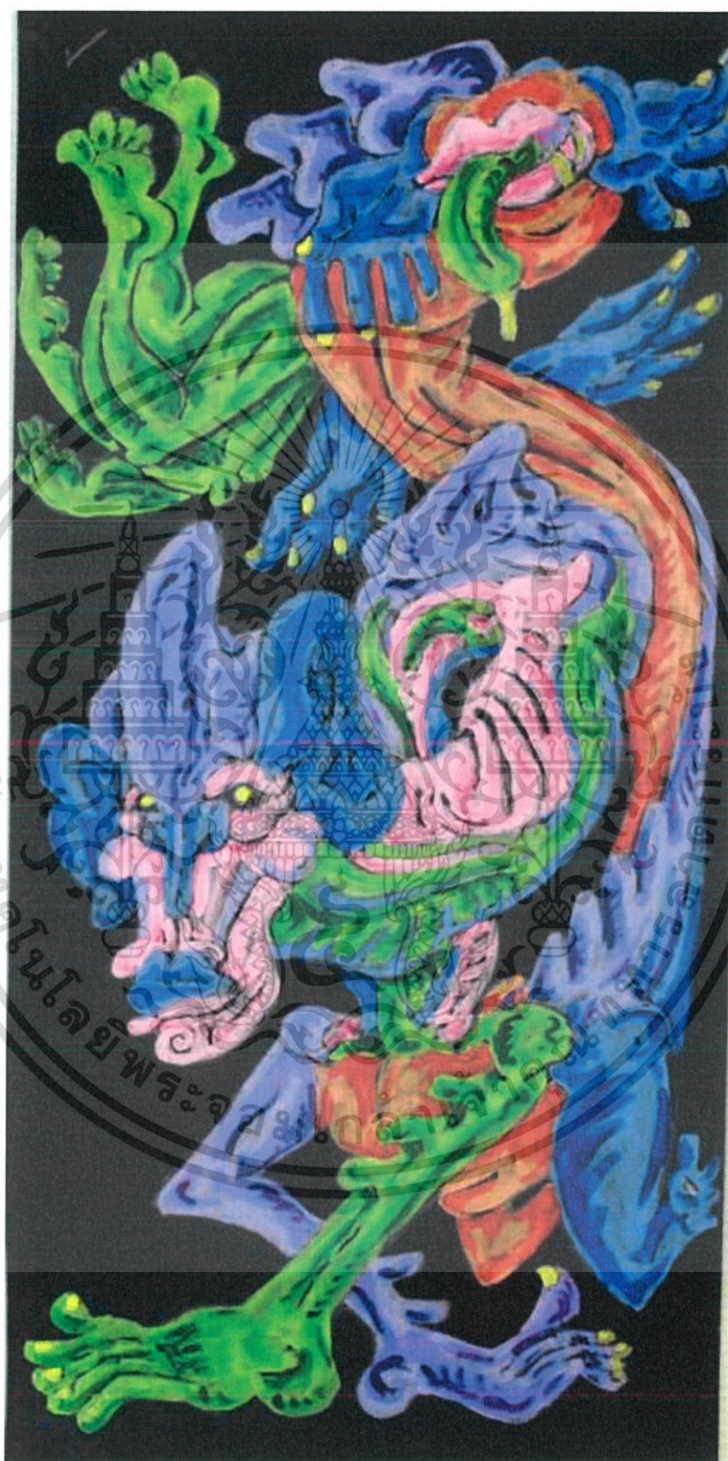

ภาพร่างชุดที่ 2

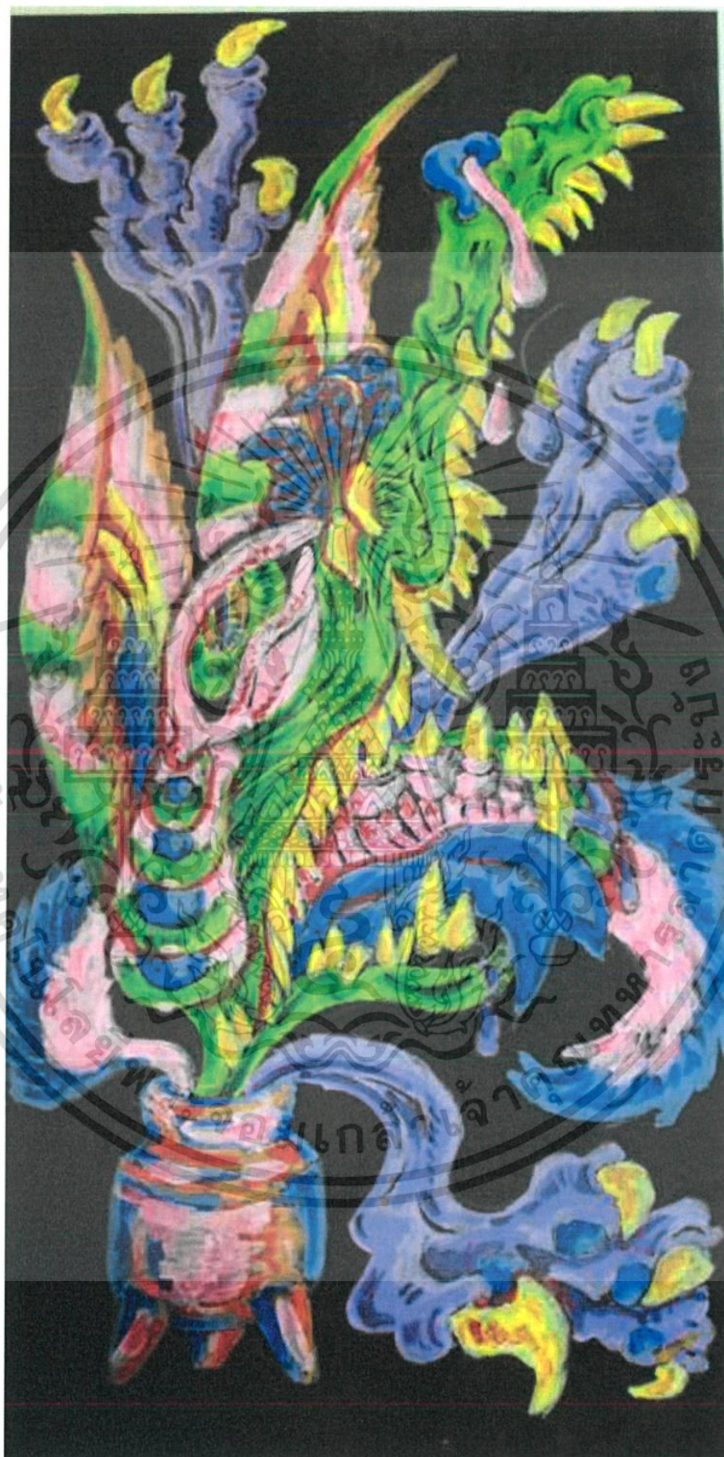
ภาพประกอบที่ 3.1.7: ภาพร่างชิ้นที่ 5

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.8: ภาพร่างชิ้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.9: ภาพร่างจีนที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.10: ภาพร่างจีนที่ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

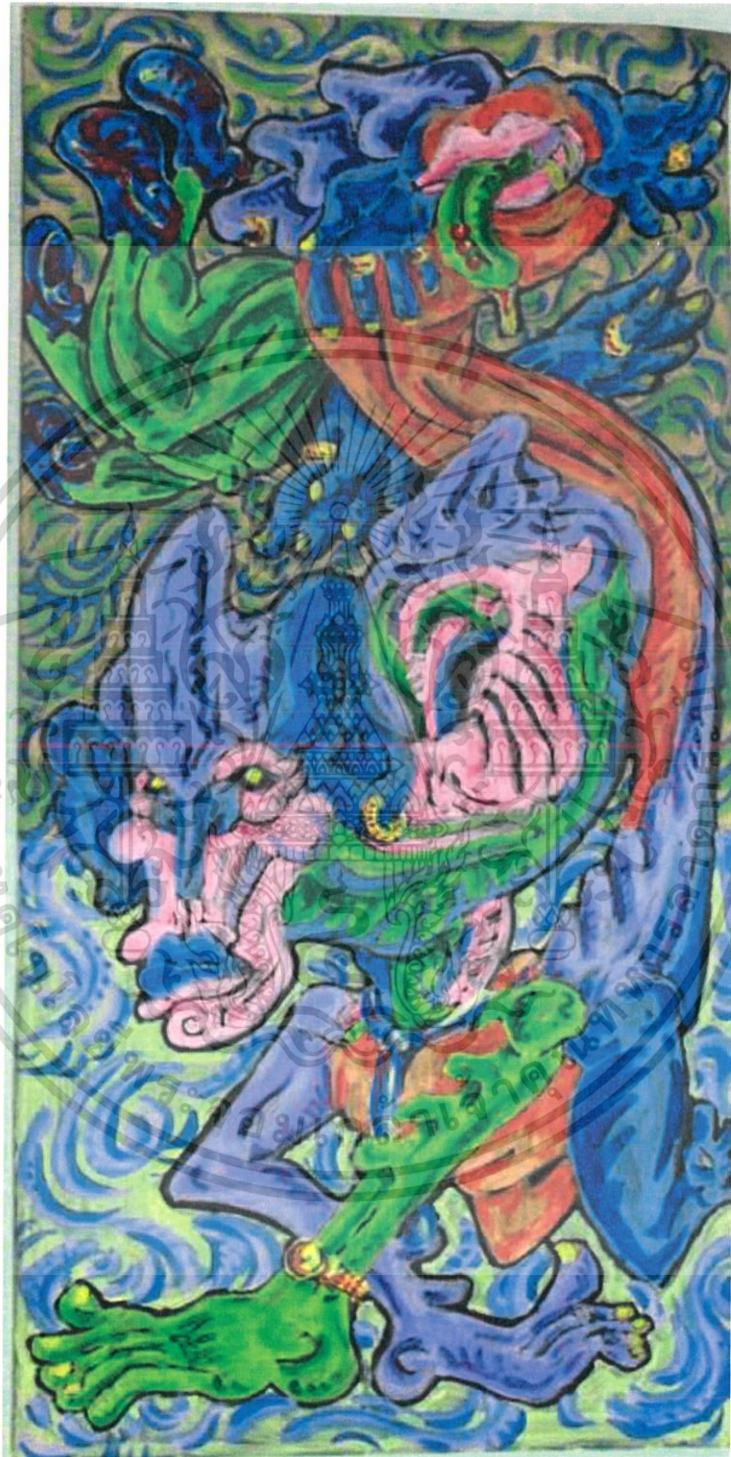
ภาพประกอบที่ 3.1.11: ภาพร่างชั้นที่ 5 (เพิ่มเติม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.12: ภาพร่างชิ้นที่ 5 (เพิ่มเติมรอบที่2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.13: ภาพร่างชิ้นที่ 6 (เพิ่มเติม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.14: ภาพร่างจีนที่ 6 (เพิ่มเติมรอบที่2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 นี้ มีแนวความคิดหลักเกี่ยวกับบุคคลที่ภายนอกดูสวยงาม ไม่มีอันตรายใด แต่แท้จริงมีเจตนาแอบแฝงซ่อนอยู่ แนวคิดนี้ใช้ได้กับทุกภาพในชุดที่ 2 ยกเว้นภาพประกอบที่ 3.1.8, 3.1.13, 3.1.14 ที่ตัวละครมีความบิดเบี้ยว ไม่สวยงาม ดูวิปริตอย่างชัดเจน

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 5 (ภาพที่ 3.1.7) กับ ภาพร่างชิ้นที่ 6 (ภาพที่ 3.1.8) ไปทำงานจริงและได้นำไปเพิ่มเติมโดยการต่อเติมพื้นหลังและเครื่องประดับดังภาพประกอบที่ 3.1.11, 3.1.13 ก่อนที่จะเพิ่มเติมต่อ ด้วยการนำไปทำเป็นภาพขาวดำและ ต่อเติมลายละเอียดกลมเนื้อด้วยปากกาสีดำ เพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังภาพประกอบที่ 3.1.12, 3.1.14 ข้าพเจ้าได้เลือกงาน 2 ชิ้นนี้มาทำงาน เพราะทั้ง 2 ภาพเป็นงานที่มีความละเอียดมาก เหมือนดังภาพประกอบที่ 3.1.10 ทั้ง 2 มีลักษณะการลงสีที่ชัดเจน

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพประกอบที่ 3.1.15: ภาพร่างชิ้นที่ 9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.16: ภาพร่างจีนที่ 10

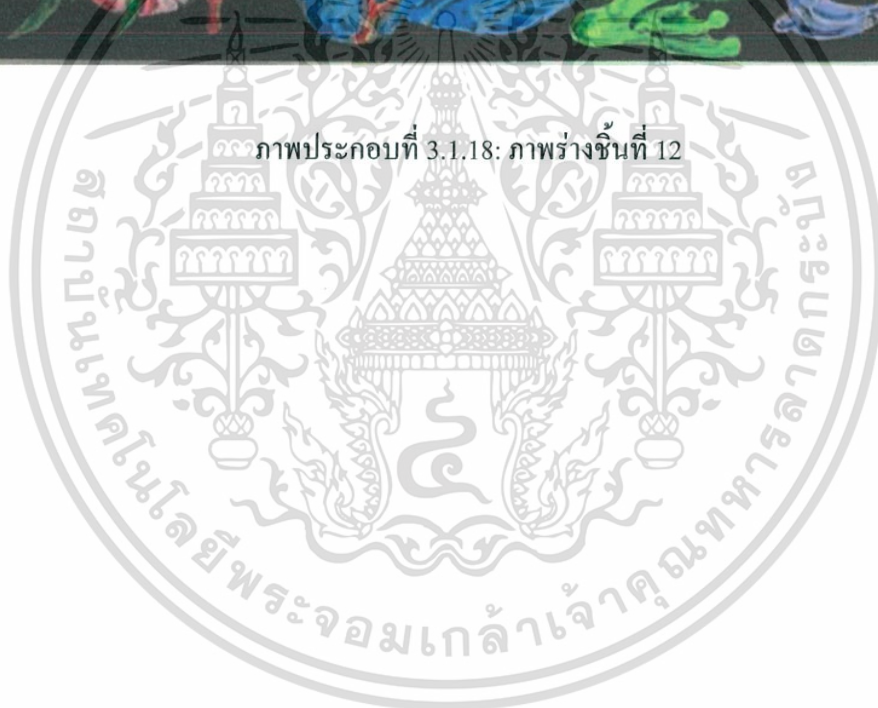

ภาพประกอบที่ 3.1.17: ภาพร่างจีนที่ 11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.18: ภาพร่างชิ้นที่ 12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.19: ภาพร่างชิ้นที่ 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.20: ภาพร่างชิ้นที่ 9 (เพิ่มเติม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.21: ภาพร่างจีนที่ 9 (เพิ่มเติมรอบที่2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.1.22: ภาพร่างจีนที่ 10 (เพิ่มเติม)

ภาพประกอบที่ 3.1.23: ภาพร่างจีนที่ 10 (เพิ่มเติมรอบที่2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 นี้ เป็นแนวคิดแบบผสมของภาพร่างชุดที่ 1 กับ 2 เข้าด้วยกัน

ข้าพเจ้าได้นำภาพร่างชิ้นที่ 9 (ภาพที่ 3.1.15) กับ ภาพร่างชิ้นที่ 10 (ภาพที่ 3.1.16) ไปทำงานจริง และได้นำไปเพิ่มเติมโดยการต่อเติมพื้นหลังและ เครื่องประดับดังภาพที่ 3.1.20, 3.1.22 ก่อนที่จะเพิ่มเติมต่อ ด้วยการนำไปทำเป็นภาพขาวดำและ ต่อเติมลายละเอียดกล้ำเนื้อด้วยปากกาสีดำเพื่อให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดังภาพที่ 3.1.21, 3.1.23 ข้าพเจ้าได้เลือกงาน 2 ชิ้นนี้มาทำงาน เพราะทั้ง 2 ภาพเป็นงานที่มีความละเอียดไม่มาก มีความทึบตันเรียบง่าย เหมาะสมกับแนวคิดของข้าพเจ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างงาน

ขั้นตอนการสร้างภาพร่าง (Sketch)

ภาพประกอบที่ 3.2.1: อุปกรณ์สำหรับสร้างภาพร่าง

1. วัสดุอุปกรณ์

- พู่กันขนาดต่าง ๆ (Paintbrush)
- ดินสอไขสีขาว (Wax crayons)
- สีอะคริลิก (Acrylic colour)
- ปากกาดำ (Black pen)
- กระดาษสีดำ (Black paper)
- ไม้บรรทัด (Ruler)
- กัตเตอร์ (Cutter knife)

2. การร่างภาพ

ร่างภาพลงกระดาษสีดำด้วยดินสอไขสีขาวให้เป็นโครงร่าง กำหนดสัดส่วนขององค์ประกอบ

3. การลงสี

ผสมสีอะคริลิกสีอ่อนลง ไปก่อนสีเข้ม ดังภาพที่ 3.2.2 ลงสีอ่อนก่อนเสมอ ตากทิ้งไว้จนแห้งสนิท

4. การตัดเส้น

นำต้นแบบสีไปถ่ายเอกสารทำเป็นรูปขาวดำ ใช้ปากกาดำขนาดต่างๆ ตัดเส้นลงลายละเอียด ดังภาพที่ 3.2.3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2.2: ลงสีอะคริลิก

ภาพประกอบที่ 3.2.3: ตัดเส้นดำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการทำฟิล์ม (Film)

ภาพประกอบที่ 3.2.4: อุปกรณ์สำหรับการทำฟิล์ม

1. วัสดุอุปกรณ์

- กระดาษไขขนาด A0
- หมึกดำ PILOT
- พู่กันขนาดต่าง ๆ
- ภาพร่างขาวดำขนาด A0
- ปากกาสีดำ
- เทปนิตโต้ (Nitto Tape)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2.5: การลงหมึกดำ

2. การขยายภาพ

นำภาพตัดเส้นขาวดำไปขยายเป็นขนาด A0

3. การทำฟิล์ม

ติดตั้งภาพร่างขาวดำขนาด A0 ลงบนโต๊ะ ตามด้วยติดตั้งกระดาษไขลงบนภาพร่างขาวดำขนาด A0 ใช้ปากกาวาดลงไปบนกระดาษไข กำหนดส่วนที่ต้องการถมดำตามแบบร่าง กระดาษไขแต่ละแผ่นจะกำหนดสีแตกต่างกัน ทำออกมาตามจำนวนที่กำหนดไว้ ใช้ฟู่กันทาหมึกดำ (PILOT) ลงในส่วนที่กำหนดไว้ดังภาพที่ 3.2.5 แล้วจึงตากทิ้งไว้ให้แห้ง

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

ภาพประกอบที่ 3.2.6: อุปกรณ์สำหรับการสร้างแม่พิมพ์

1. วัสดุอุปกรณ์

- บล็อกสกรีน (Block screen)
- รางปาดกาว (Coating trough)
- ไม้ปาดสี (Painting knife)
- น้ำยาไวแสง (Diaz)
- กาวอัดสีฟ้า 1 กิโลกรัม G122-1K (Emulsions)
- เศษผ้าสะอาด (Fabric)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การผสมน้ำยาไวแสง

ใส่น้ำสะอาดลงไปในขวดน้ำยาไวแสงจนเต็ม ดังภาพที่ 3.2.7 เขย่าให้เข้ากัน

3. การผสมกาวอัด

เทน้ำยาไวแสงลงไปในกระปุกกาวอัด มาตรฐาน น้ำยาไวแสง 8 ฝา : กาวอัด 1 กิโลกรัม

4. กวนผสมให้เข้ากันด้วยไม้ปาดสี ดังภาพที่ 3.2.8

เมื่อกวนจนเนียนเป็นเนื้อเดียวกัน สีที่ได้จะค่อนข้างเทาเขียว

5. การปาดกาว

เทกาวที่เตรียมไว้ใส่รางปาด จัดเตรียมบล็อกให้พียงกับผนัง วางให้มั่นคง ไม้โยก 2 มือจับรางปาดให้มั่นคง งอเข่าข้างของขย แล้วกดส่วนปลายของรางปาดเข้ากับส่วนล่างสุดของบล็อก ลากขึ้นด้านบนช้า ๆ เลื่อนกาวเข้ากับตัวบล็อก ดังภาพที่ 3.2.9 เมื่อขึ้นจนสุดก็ทรุดตัวลงอีกรอบ แล้วปาดต่อในส่วนที่ปาดไม่ถึง เมื่อปาดกาวจนเต็มบล็อก จากเดิมที่เอียงรางปาดลงเพื่อเทกาวก็ให้ตั้งขึ้นแทน ปาดเก็บกาวส่วนที่เกินออกจากบล็อก ทำแบบเดียวกันกับด้านหลัง เมื่อปาดกาวจนครบแล้ว ให้เช็ดกาวตรงขอบทั้ง 4 ด้านด้วยเศษผ้า

6. ยกบล็อกขึ้นตากพัดลม ดังภาพที่ 3.2.10

7. เก็บกาวส่วนที่เหลือลงกระปุกกาวอัด นำอุปกรณ์ไปล้างน้ำสะอาด ตากให้แห้ง

ภาพประกอบที่ 3.2.7: เทน้ำสะอาดลงในขวดน้ำยาไวแสง

ภาพประกอบที่ 3.2.8: กวนกาวด้วยไม้ปาดสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2.9: ปาดกาว

ภาพประกอบที่ 3.2.10: ตากพัดลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการฉายแสง

1. ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

วางฟิล์ม (กระดาษไขที่ทำเตรียมเอาไว้) ลงไปบนเครื่องฉายแสง ไม่ต้องกลับด้าน เมื่อจัดวางฟิล์มสำเร็จ ให้วางบล็อกทับฟิล์ม จัดให้ด้านที่เป็นผิวลง ดังภาพที่ 3.2.11

2. ขั้นตอนการฉายแสง

ปิดฝาปิดให้แน่น เปิดเครื่องดูดอากาศ แล้วจึงเปิดไฟฉายแสง จับเวลา 6.30 นาทีต่อบล็อก (ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนการผสมน้ำยาไวแสงของแต่ละบุคคล) เมื่อครบเวลา ปิดไฟ ปิดเครื่องดูดอากาศ แล้วดึงบล็อกออกมา

3. ขั้นตอนการล้างน้ำ

ใช้สายยางฉีดใส่ตำแหน่งที่ขึ้นเป็นสีเขียวอ่อนในบล็อก ดังภาพที่ 3.2.12

4. ตากพัดลมให้แห้ง

ภาพประกอบที่ 3.2.11: วางบล็อกลงบนฟิล์ม

ภาพประกอบที่ 3.2.12: ล้างกาวออกด้วยน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการปาดสี

ภาพประกอบที่ 3.2.13: อุปกรณ์สำหรับการปาดสี

1. วัสดุอุปกรณ์

- สีกรีนต่าง ๆ (Screen inks)
- กระดาษฟาบิโน (Fabino paper)
- ไม้ปาดสี
- ยางปาดสีกรีน (Squeegee)
- ยูนิเทป (Unitape)
- ดินสอไฮลิขาว
- คัตเตอร์

2. ใช้ยูนิเทปปิดตรงส่วนที่มีรูรั่ว ดังภาพที่ 3.2.14

ใช้ดินสอไฮเขียนกลบในส่วนที่ต้องการปิดในส่วนที่ต้องใช้ความละเอียดอ่อน

3. นำบล็อกไปวางทับกระดาษฟาบิโน จัดมุมตามต้องการ ดังภาพที่ 3.2.15

4. ขั้นตอนการปาดสี

ใช้ไม้ตักสีออกมาปาดลงไปบนบล็อก ดังภาพที่ 3.2.16 จับไม้ปาดสีให้แน่น กดลงกับบล็อก แล้วปาดเข้าหาตัว ดังภาพที่ 3.2.17 เก็บสีส่วนที่เหลือเข้ากระบุง ดังภาพที่ 3.2.18

5. นำบล็อกไปล้างน้ำสะอาด ดังภาพที่ 3.2.19

6. ตากบล็อก, ยางปาดสี และ ไม้ปาดสีให้แห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

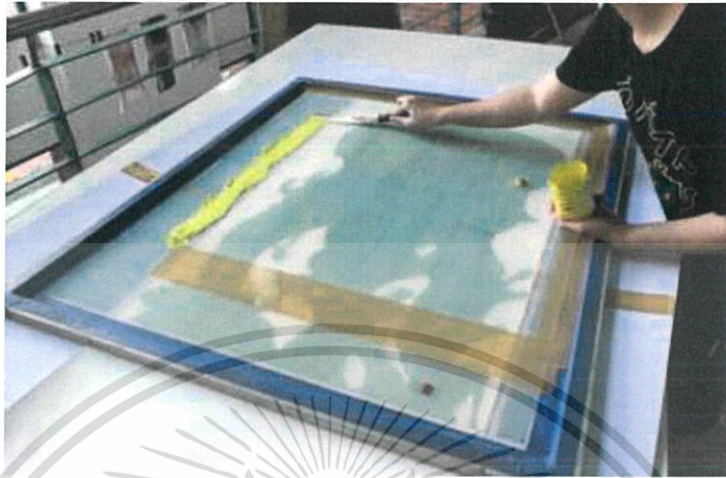

ภาพประกอบที่ 3.2.14: ใช้นิเทปปิดตรงส่วนที่มีรูรั่ว

ภาพประกอบที่ 3.2.15: จัดวางบล็อก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2.16: ตักสีใส่บล็อก

ภาพประกอบที่ 3.2.17: ปาดสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2.18: การเก็บสี

ภาพประกอบที่ 3.2.19: ส้างทำความสะอาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการล้างทำความสะอาดบล็อก

ภาพประกอบที่ 3.2.20: อุปกรณ์สำหรับการขัดบล็อกลอก

1. วัสดุอุปกรณ์

- ผงคลอรีน (Chlorine)
- ทินเนอร์ (Thinner)
- กั้นตัน (Screensolve SSO038-1L)
- สก็อตช์-ไบรต์ (Scott Bright)
- ถุงมือยาง (Rubber gloves)
- หน้ากากอนามัย (mask)
- ชุดกันเปื้อน (Apron)
- ผงซักฟอก (Washing powder)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ลักษณะของการป้องกัน ดังภาพที่ 3.2.21

3. ขั้นตอนการล้างภาว

โรยผลคลอรีนและ ภาวน้ำสะอาดใส่บล็อกร่างภาพที่ 3.2.22 ใช้สก็อตช์-ไบรด์ขัดให้ทั่ว ดังภาพที่ 3.2.23 ทำแบบเดียวกันกับด้านหลัง ถ้าต้องการจะล้างมากกว่า 1 บล็อกสามารถวางบล็อกรองกันได้เลย ดังภาพที่ 3.2.24 ทิ้งเอาไว้ 30 นาที ดังภาพที่ 3.2.25 เมื่อครบ 30 นาที นำบล็อกร่างภาพที่ 3.2.26 มาฉีดด้วยปืนฉีดน้ำแรงดันสูง ดังภาพที่ 3.2.26 เมื่อล้างจนสะอาด จะได้บล็อกที่ปราศจากภาว แต่ยังมีคราบสีติดค้างอยู่ หากภาวออกไม่หมด ให้นำไปแช่คลอรีนต่อ

4. ขั้นตอนการขัดสี

เทกันตัน, ทินเนอร์และ ผงซักฟอกลงไปบนบล็อกร่างภาพที่ 3.2.27 ใช้สก็อตช์-ไบรด์ขัดทั้งหน้าและ หลัง ดังภาพที่ 3.2.28 นำบล็อกร่างภาพที่ 3.2.28 ไปฉีดน้ำ ล้างให้สะอาด ถ้ายังไม่สะอาดนำไปขัดใหม่จนกว่าจะสะอาด ตากให้แห้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2.21: ชุดป้องกัน

ภาพประกอบที่ 3.2.22: เทคลอรีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2.23: ขั้นตอนการตัดบล็อกด้วยสก็อตช์-ไบรต์

ภาพประกอบที่ 3.2.24: วางบล็อกซ้อนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2.25: แซบส็อกทิ้งไว้

ภาพประกอบที่ 3.2.26: นีดล้างกาออก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2.27: เทก้นตัน

ภาพประกอบที่ 3.2.28: ขัดบล็อกลูกด้วยสก็อตช์-ไบรด์ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการเก็บรักษา

1. วิธีการเก็บงาน

วางกระดาษทับลงไปบนงานเมื่องานแห้งสนิท ดังภาพที่ 3.2.29วางกระดาษเทาขาวที่ม้วนเป็นทรงกระบอกลงไปบนกระดาษที่ทับงาน ดังภาพที่ 3.2.30 ม้วนงานหลวมๆตามกระดาษเทาขาว ดังภาพที่ 3.2.31

2. วิธีการเก็บสี

ใช้ยูนิเทปปิดปากฝาเอาไว้ ระวังไม่ให้อากาศเข้า ใช้ปากกาหัวม้าเขียนชื่อสีเอาไว้บนยูนิเทป ดังภาพที่ 3.2.32

ภาพประกอบที่ 3.2.29: วางกระดาษทับงาน

ภาพประกอบที่ 3.2.30: วางแกนกระดาษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 3.2.31: ม้วนงานไว้หลวมๆ

ภาพประกอบที่ 3.2.32: การเก็บสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรระวังการใช้อุปกรณ์เครื่องมือและ สารเคมี

- กลอรีน และ ทินเนอร์เป็นสารเคมีที่มีฤทธิ์กัดกร่อนสูง หากสัมผัสกับผิวหนังโดยตรงจะเกิดอาการระคายเคืองอย่างหนัก จำเป็นต้องสวมถุงมือยาง
- เสื้อกันเปื้อนมีไว้ป้องกันเสื้อผ้า ที่หากสัมผัสกับกลอรีนจะกลายเป็นค้างคางจนใช้งานไม่ได้
- ผ้าปิดจมูก มีไว้ป้องกันกลิ่นที่รุนแรง และปกป้องใบหน้าจากสารเคมีที่อาจกระเด็นขึ้นมา

2. เมื่อปาดกาวเสร็จ ควรตากบดล็อกไว้ในห้องมืด 2 ชั่วโมง

- ระวังไม่ให้น้ำยาไวแสงสัมผัสกับแสง
- ใช้นิ้วสัมผัสที่ขอบบล็อกเพื่อเช็คว่าบล็อกแห้งสนิท

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะนั้น จำเป็นต้องมีการพิจารณาถึงการจัดวาง, ความหมายที่ต้องการสื่อ, การใช้สี และองค์ประกอบอื่น ๆ อีกมากมายกว่าที่จะสามารถสร้างสรรค์งานศิลปะที่สมบูรณ์ได้ ศิลปินจึงจำเป็นต้องมีการคิดวิเคราะห์เป็นอย่างดี ก่อนที่จะสามารถเริ่มต้นทำงานศิลปะได้

4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ (Composition art) ของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อภาพ "Hide Behind the Mask"

เอกภาพ (Unity)

ภาพประกอบที่ 4.1.1: ภาพความมีเอกภาพ

ผลงานชิ้นที่ 1 ของข้าพเจ้าแสดงความเป็นเอกภาพในด้านของผลงานด้านการใช้รูปทรงที่ต่อเนื่อง เชื่อมโยงกันเป็นขนาดใหญ่ ที่เดิมภาพรวมถึงสิ่งที่ประสานกัน จึงสามารถสร้างผลงานได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดุลยภาพ (Balance)

ภาพประกอบที่ 4.1.2: ภาพความสมดุลย์

ผลงานชิ้นที่ 1 ของข้าพเจ้านั้น เป็นดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry balance) ภายนอก งานชิ้นนี้อาจดูราวกับว่าน้ำหนักต่างๆ มีความสมดุลเท่าเทียม แต่หากสังเกตให้ชัดเจน จะเห็นได้ว่า ส่วนครึ่งบนที่เป็นกระดองนั้น มีความบิดเบี้ยวและ เอียงเอนรายละเอียดทิศทางไปทางขวามากกว่าและในส่วนครึ่งล่างนั้นน้ำหนักจะหนักไปทางส่วนหัว (ทางซ้าย) ทำให้ผลงานมีการถ่วงดุลของทั้ง 2 ด้าน ภาพผลงานสมบูรณ์ที่ออกมาจึงให้ความรู้สึกของความสมดุลและ เท่าเทียม

ความเคลื่อนไหว (Movement)

ภาพประกอบที่ 4.1.3: ภาพการเคลื่อนไหว

ลักษณะลวดลายรอบนอกรูปทรงหลักนั้น มีการใช้รูปทรงที่คล้ายกันในทิศทางต่างๆ และ บิดวนไปมาสร้างเป็นลายละเอียดตกแต่ง ทิศทางการเคลื่อนไหวที่แสดงออกมานั้นหมุนวนไปทั่วทั้งภาพผลงาน แต่ยังคงนำสายตาผู้ชมเข้าไปสู่รูปทรงหลัก

รูปทรงหลักนั้น ตรงส่วนบนมีความกลมมน มีทิศทางบนกระดองลากนำสายตาให้กวาดไปรอบกระดองก่อนเคลื่อนไหวลงมาด้านล่าง เป็นทิศทางที่นำสายตาจากบนลงล่าง ให้มาหยุดตรงส่วนหัวของรูปทรงหลัก อันเป็นจุดสำคัญของผลงาน

ความเป็นเด่น (Dominance)

ภาพประกอบที่ 4.1.4: ภาพความเป็นเด่น

รูปทรงสีดำขนาดใหญ่ที่อยู่ตรงกลางภาพ คือ ความเป็นเด่น ส่วนความเป็นรองนั้น คือ ส่วนพื้นหลัง ความเป็นรองในภาพนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนสีเหลืองด้านบนกับ ส่วนสีแดงด้านล่าง ด้านล่างจะมีความเป็นเด่นมากกว่า เนื่องจากการใช้สีที่เด่นและ รุนแรงอย่างสีส้มเข้ม ซึ่งจะดึงดูดสายตาของผู้ชมมากกว่าสีเหลืองอ่อนที่อยู่ด้านบน แต่ถึงจะมีความเด่นแตกต่างกัน ความเป็นรองทั้ง 2 ก็จะไม่ได้รับความสนใจมากนัก เพราะความเป็นเด่นหลักจะดึงดูดความสนใจของผู้รับชมไปเกือบหมด

4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์ ของผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อภาพ "True identity"

เอกภาพ

ภาพประกอบที่ 4.2.1: ภาพความมีเอกภาพ

ภาพชิ้นที่ 2 ของข้าพเจ้าแสดงความเป็นเอกภาพในด้านการจัดแย้ง ลักษณะการใช้สี, ทิศทางของมือเท้า, ลำคอที่บิดวนและ การใช้กากเพชรตกแต่งในส่วนเครื่องประดับ ได้สร้างความกลมกลืนในรูปทรงมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดุลยภาพ

ภาพประกอบที่ 4.2.2: ภาพความสมดุลย์

ผลงานชิ้นที่ 2 ของข้าพเจ้านั้น เป็นดุลยภาพแบบอสมมาตร ผลงานชิ้นนี้ไม่มีส่วนที่เหมือนสมมาตรดังส่วนกระดองในภาพที่ 1 แต่ถึงกระนั้นตัวภาพยังคงให้ความรู้สึกสมดุล หนักแน่นไม่เอนเอียง ทั้งนี้ เพราะมีการคำนวณการถ่วงดุลและ จุดศูนย์ถ่วงของภาพอย่างละเอียด ทำให้ตัวผลงานไม่ให้ความรู้สึกหนักไปทางใดเป็นพิเศษ ดุลยภาพในงานชิ้นนี้อยู่ในส่วนของเส้นแกนแนวตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเคลื่อนไหว

ภาพประกอบที่ 4.2.3: ภาพการเคลื่อนไหว

ผลงานชิ้นที่ 2 นี้ ลักษณะทิศทางภายนอกมีความคล้ายคลึงกับผลงานชิ้นที่ 1 คือสับสนและหมุนวนไปมา ไม่ได้พาสายตาไปยังจุดหมายใดเป็นพิเศษ แต่ถึงกระนั้นสายตาของผู้รับชมก็ยังถูกดึงดูดไปที่ส่วนหลักของงาน

รูปทรงหลักนั้นกลับมีการชี้เข้าไปในทิศทางต่าง ๆ มากกว่า เทำชี้ขึ้นฟ้าที่ส่วนบน กับชี้ลงพื้นที่ส่วนล่างของผลงาน ทิศทางของลำคอที่บิด วนกับ มือที่แผ่ออกไปทางด้านข้างทำให้ผลงานชิ้นนี้มีการเคลื่อนไหวในรูปแบบที่กระจัดกระจายในทิศทางต่าง ๆ กระทั่งส่วนหัวของรูปทรงหลักยังมีทิศทางเคลื่อนไหวที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความเป็นเด่น

ภาพประกอบที่ 4.2.4: ภาพความเป็นเด่น

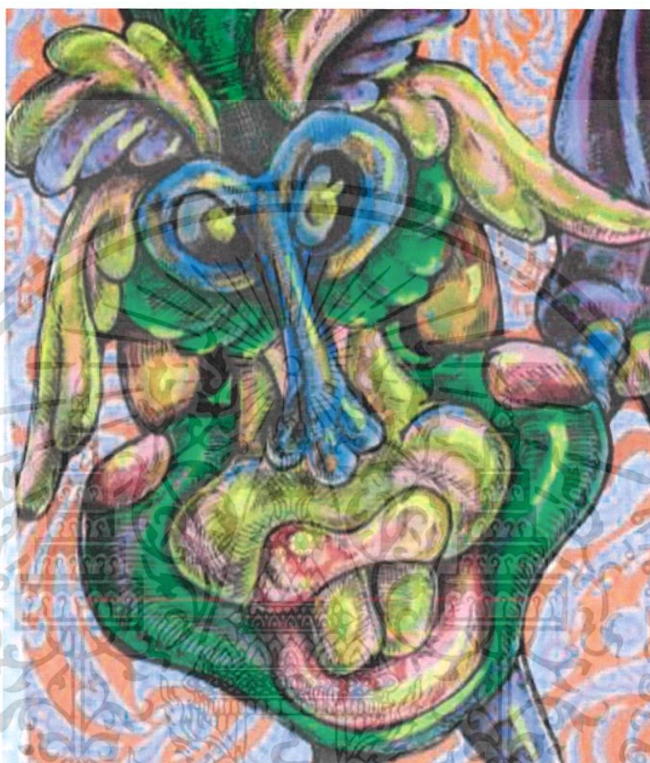
ผลงานชิ้นที่ 2 นี้ ใช้การเน้นด้วยการใช้องค์ประกอบที่ต่างกัน ในการแยกแยะหว่างความเป็นเด่น กับความเป็นรอง ผลงานชิ้นที่ 1 เองก็ใช้วิธีนี้เช่นกัน

การใช้วิธีการแบ่งตัวขององค์ประกอบที่ต่างกันนี้ จะช่วยให้สามารถแยกความเป็นเด่นกับความเป็นรองได้ง่ายมากขึ้น เป็นเสมือนการขีดเส้นลากขอบอาณาเขตของรูปทรงที่ชัดเจน ในผลงานที่ 2 นี้ ความเป็นรองทั้ง 2 มีความแตกต่างไม่มากนัก เพราะทั้งส่วนบนและ ส่วนล่างต่างก็มีการใช้สีอ่อนในการตกแต่งพื้นหลัง

4.3 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ (Visual Elements) ของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อภาพ "Hide Behind the Mask"

รูปทรง (Form)

ภาพประกอบที่ 4.3.1: ก. หน้ากาก

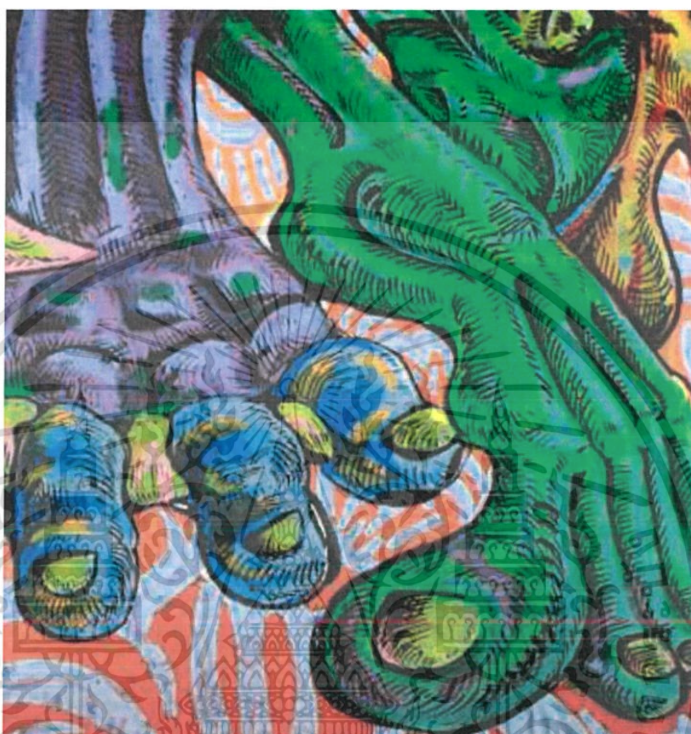
ก. รูปทรงหน้ากาก

แทนค่าบุคคลที่ซ่อนตัวตนที่แท้จริงภายใต้หน้ากากจอมปลอม บุคคลประเภทนี้มีจำนวนค่อนข้างมากในสังคมยุคปัจจุบัน บุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่มีความฉลาดกลั้วซ่อนอยู่ เช่น กลัวว่าจะไม่มีใครยอมรับตัวตนที่แท้จริงของตัวเอง ทำให้ไม่มีความกล้ามากพอที่จะแสดงตัวตนที่แท้จริงออกมา จึงสร้างตัวตนจอมปลอม (หน้ากาก) ขึ้น ทั้งนี้ หน้ากากสามารถใช้ได้ทั้งเพื่อดึงดูดผู้คนเข้ามาหา หรือ ไล่ผู้คนออกไป

หน้ากากของแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยและ ปัจจัยอื่น ๆ รอบตัว หากหน้ากากมีลักษณะไม่แตกต่างจากใบหน้าจริงมากนัก ก็หมายถึงบุคคลผู้นั้นค่อนข้าง

จริงใจ แต่หากหน้าากมีความแตกต่างจากใบหน้าที่แท้จริงมาก คนผู้นั้นคือนัก โหก ที่ โหก
แม้กระทั่งตัวเอง

เพราะการเปลี่ยนตัวเองกับ การลอกตัวเองด้วยการสวมหน้าากนั้นแตกต่างกัน

ภาพประกอบที่ 4.3.2: ข. มือและเท้า

ข. เดินด้วยมือและเท้า

แทนค่าถึงภาวะที่หน้าากที่แผ่นหลัง เพราะมนุษย์เราไม่เดินด้วยมือ กรณีเดียวที่มีมือและ เท้า
ของมนุษย์จะสามารถสัมผัสกับพื้นดินพร้อมกันได้ นั้น เจ้าของมือและ เท้าคู่ นั้น จำต้องก้มตัวลง

ภาพประกอบที่ 4.3.3: ก. กระจกเงาและ ดวงตา

ก. กระจกเงาและ ดวงตา

กระจกเงา แทนค่าความฉลาดกลัว ดวงตาแทนค่าความหวาดระแวง

กระจกเงานี้คือสาเหตุว่าเหตุใดมือและ เท้าของบุคคลนี้จึงสัมผัสพื้นดินพร้อมกัน ความฉลาดกลัวที่นำไปสู่การหลบซ่อนตัวคนที่แท้จริงและ หลอกตัวเองนี้ภายนอกดูราวกับไม่มีผลเสีย แต่แท้จริงแล้วกลับสร้างภาระหนักหนาให้กับบุคคลประเภทนี้มากนัก เปรียบได้กับการแบกกระจกเงาไว้บนแผ่นหลัง

เพราะถึงบุคคลประเภทนี้จะสวมหน้ากากหลอกลวงผู้อื่นได้ แต่กลับไม่สามารถหลอกตนเองได้ ดวงตาที่ประดับอยู่รอบๆกระจกนี้ เกิดขึ้นจากความหวาดระแวง เกรงกลัวว่าตัวคนที่แท้จริงของตนเองจะถูกผู้อื่นคนพบ ดวงตานี้จึงมีทั้งด้านหน้า, ด้านข้างและ ด้านบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น (Line)

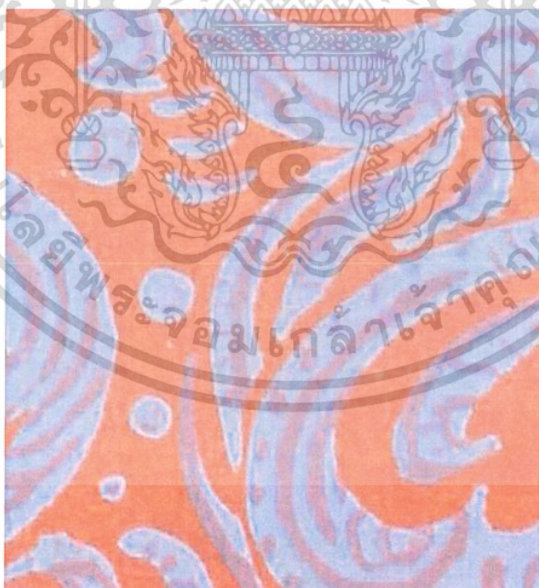
ภาพประกอบที่ 4.3.4: ภาพของเส้น

ผลงานชิ้นที่ 1 ของข้าพเจ้านั้น ใช้เส้นสีดำเป็นองค์ประกอบหลักในตัวผลงาน โดยมีเส้นรอบนอกขนาดใหญ่เป็นตัวกำหนดรูปทรงให้ชัดเจน มีการสานเส้นขนาดเล็กจำนวนมากเข้าด้วยกัน ให้เกิดพื้นผิวควบคู่ไปกับการลงสี ทำให้ผลงานมีความเป็นมิติมากขึ้น จะเห็นได้ว่าในแต่ละส่วนของกระดอง มีการใช้เส้นสานที่แตกต่างไปตามสภาพ สื่อถึงความขัดแย้งในตนเองของบุคคล

พื้นผิว (Texture)

ภาพประกอบที่ 4.3.5: ภาพพื้นผิวที่ 1

ภาพประกอบที่ 4.3.6: ภาพพื้นผิวที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1 ของข้าพเจ้านั้นแบ่งพื้นผิวหลัก ๆ ได้ 2 พื้นผิว

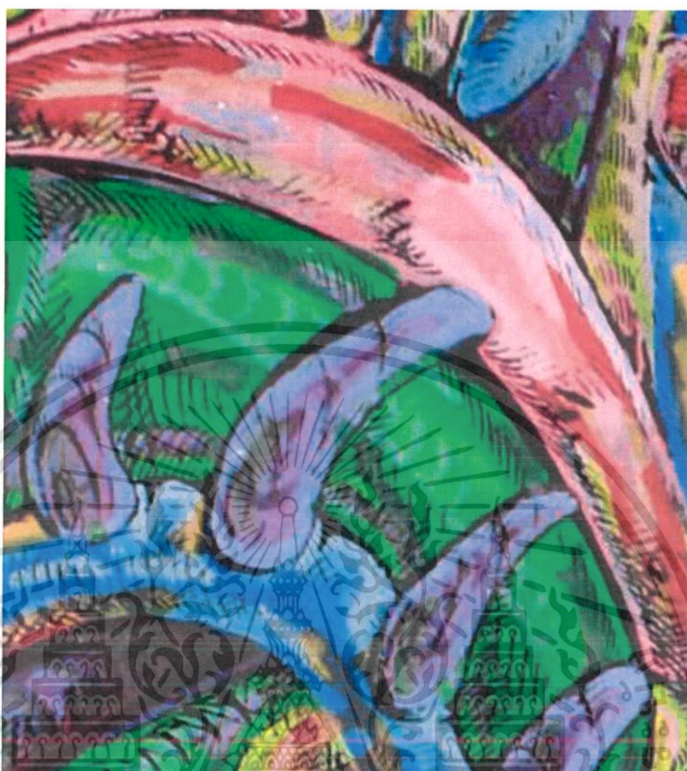
พื้นผิวที่ 1 ดังภาพประกอบที่ 4.3.5 ส่วนของผลงานหลัก จะมีการใช้สีที่แตกต่างเพื่อสร้างให้พื้นผิวมีความไม่เรียบ มีความเป็น 3 มิติ มีการสะท้อนของแสงเงา ให้ดูราวกับเป็นผิวหนัง หรือ เปลือกแข็งของสิ่งมีชีวิต ทั้งนี้เพื่อสร้างผลงานให้ดูมีชีวิตมีตัวตนขึ้นมา โดยในส่วนภาพพื้นผิวชนิดที่ 1 นี้จะแยกย่อยไปได้อีกหลายลักษณะพื้นผิว พื้นผิวของกระดอง พื้นผิวของผิวหนัง พื้นผิวของเล็บ, ฟัน และ ดวงตา ส่วนแต่มีลักษณะพื้นผิวที่มีความแตกต่างกัน

พื้นผิวที่ 2 ดังภาพประกอบที่ 4.3.6 เป็นส่วนพื้นหลังของผลงาน มีความเรียบ นิ่ง ไม่มีลักษณะแสงเงา หรือ การสะท้อนใด ๆ ทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สี (Colour)

ภาพประกอบที่ 4.3.7: การใช้สีที่ตัดกันอย่างรุนแรง

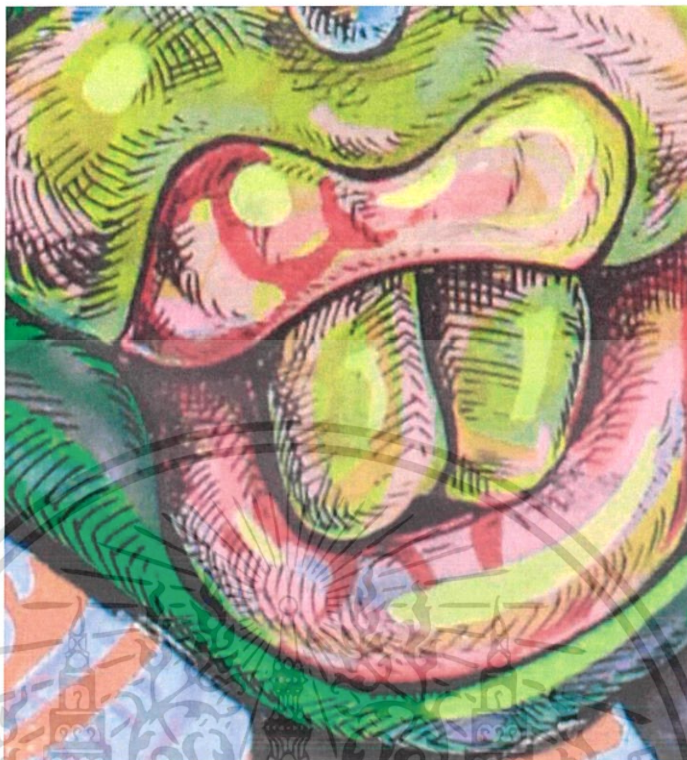
ก. สีม่วงและ สีเขียว

ในยามปกติ สีม่วงกับ สีเขียวเป็นสีที่ไม่มี ความเข้ากันอย่างรุนแรง แต่หากใช้ให้ถูกจังหวะ โดยการไม่ใช้สีเขียวที่มีความเข้มมากเกินไปควบคู่ไปกับ สีม่วงที่มีความเข้มขนาดกลาง ภาพที่ออกมาจะให้ความรู้สึกที่เข้ากันและ กลมกลืน

ข. สีฟ้าและ สีส้ม

สีฟ้ากับ สีส้ม เป็นสีคู่ตรงข้ามอย่างสิ้นเชิง สีฟ้าเป็นสีโทนเย็น ส่วนสีส้มเป็นสีโทนร้อน โดยปกติเมื่อใช้ 2 สีนี้ควบคู่กันไป ผลงานที่ออกมาจะมีความขัดแย้งจนไม่มีความสวยงามหลงเหลืออยู่ แต่ข้าพเจ้าได้ใช้สีส้มในปริมาณน้อยและ ใช้เฉพาะในส่วนของเงาเท่านั้น ผลงานจึงออกมาขัดแย้งแต่ไม่มากจนเกินไปนัก สีที่ตัดกันนี้ บ่งบอกถึงความขัดแย้งในตัวเองของบุคคล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 4.3.8: การเน้นแสงด้วยสีเหลืองอ่อน

จากภาพประกอบที่ 4.3.8 ข้าพเจ้าได้เลือกที่จะใช้สีที่หลากหลายนี้อาเป็นส่วนประกอบในส่วน
ของใบหน้า ไม่ได้มีการใช้งานแค่ 2 สีเท่านั้น ทำให้ผลงานที่ได้ไม่มีการตัดกันของสีที่เด่นชัด
เท่าที่ควร ทุกอย่างหลอมรวมปะปนกันให้ความรู้สึกสับสนวุ่นวาย เพราะข้าพเจ้ามองว่าการหลอม
รวมสีทั้งหมดเข้าด้วยกันจะให้ความรู้สึกของสังคมมนุษย์ในยุคปัจจุบันมากกว่าการใช้ 2 สีตัด
กันดังที่ข้าพเจ้าได้ใช้กับส่วนลำตัว เพราะสังคมมนุษย์ไม่ได้มีการแบ่งแยกแค่สีขาวกับสีดำ แต่เป็น
การรวมตัวกันของกลุ่มคนหลากหลายลักษณะ หลากหลายฐานะและ หลากหลายเป้าหมายในชีวิต

จะเห็นได้ว่า มีการใช้สีเหลืองอ่อนเพิ่ม เน้นในส่วนที่โดนแสงของหน้าอก ทั้งนี้ เพื่อเป็นการ
เน้นย้ำถึงส่วนที่สำคัญที่สุดในภาพ (ส่วนของใบหน้า) ทำให้ส่วนของหน้าอกนี้มีความเด่น และ
นำเสนอเด่นชัดที่สุดในภาพ อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มมิติของภาพผลงานอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำหนัก, แสงและ เงา (Value, Light and Shade)

ภาพประกอบที่ 4.3.9: ภาพของน้ำหนัก, แสงและ เงา

จากภาพประกอบที่ 4.3.9 จะเห็นได้ว่าลูกศรเป็นตัวแสดงถึงเส้นทางของแสง น้ำหนักของแสง และ เงาในภาพนั้นแสดงออกมาอย่างไม่ชัดเจน แต่หากสังเกตมองอย่างละเอียด จะเห็นได้ว่าภาพทางด้านซ้าย จะมีความเข้ม (ส่วนของเงา) มากกว่าภาพส่วนด้านขวาเล็กน้อย โดยมีส่วนของหน้ากากเป็นข้อยกเว้น ที่หน้ากากนั้น ได้มีการเน้นแสงสีเหลือง (ส่วนของแสง) เพื่อขับเน้นถึงจุดเด่นที่สุดในตัวงาน

ส่วนขาและ แขนที่พัวพันอยู่นั้น จะมีความเป็นเงาของด้านหน้าและ หลังอย่างชัดเจน

4.4 การวิเคราะห์ทัศนธาตุ ของผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 ชื่อภาพ "True identity"

รูปทรง

ภาพประกอบที่ 4.4.1: ก. จมูกและ หูขนาดใหญ่

ก. จมูกและ หูขนาดใหญ่

จมูกขนาดใหญ่แทนค่าถึง การชอบยุ่งเรื่องคนอื่น ชุระตนเองไม่ใช่ชอบยื่นจมูกเข้าไปสอด

หูขนาดใหญ่แทนค่าถึง การชอบยุ่งเรื่องคนอื่นเช่นกัน ชุระตนเองไม่ใช่ชอบแอบฟังเรื่องราวของผู้อื่น สอดรู้สอดเห็นไม่เข้าท่า คอที่ยืดยาวแทนค่าถึง ความพอใจที่ได้เข้าไปยุ่งกับเรื่องของผู้อื่น จมูกที่ติดอยู่ตรงลำคอเป็นเสมือนการเน้นย้ำถึงเรื่องนี้ ชุระตนเองไม่ใช่ชอบยืดคอกยาวเข้าไปแอบดูชุระของผู้อื่น

จากตัวอย่างภาพที่ 4.4.1 จะเห็นได้ว่า เป็นการสื่อถึงบุคคลที่มีความสอดรู้สอดเห็นในเรื่องที่ไม่ใช่ชุระของตนเองโดยเฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 4.4.2: ข. มีมือแทนเท้า มีเท้าแทนมือ

ข. มีมือแทนเท้า มีเท้าแทนมือ

แทนค่าถึงการผิดที่ผิดทาง เท้ามาอยู่ที่แขน มือไปอยู่ที่ขา ส่งผลให้ไม่สามารถใช้งานทั้งมือและเท้าได้อย่างเต็มที่

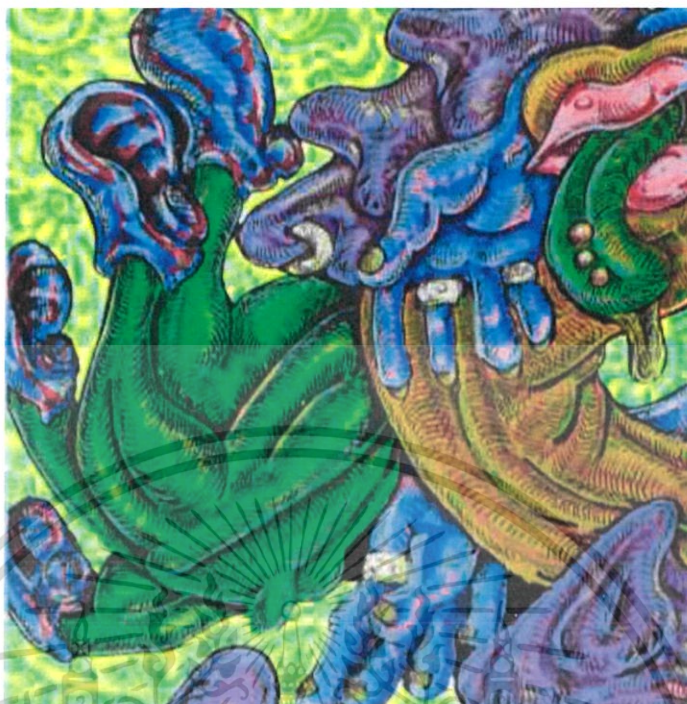
เท้าที่อยู่ที่แขน เปรียบเหมือนการใช้กรรมกรให้ทำงานบัญชี จริงอยู่ที่กรรมกรผู้นั้นอาจทำงานได้ แต่งานที่ออกมาจะไม่เท่ากับงานที่พนักงานบัญชีทำออกมา ผิดที่ผิดทาง

มือที่อยู่ที่ขา เป็นด้านตรงกันข้ามกับเท้าที่อยู่ที่แขน เสมือนการใช้ให้พนักงานบัญชีไปทำงานเป็นกรรมกร งานที่ออกมาจะไม่ดีเท่าที่กรรมกรตัวจริงเป็นผู้ทำ ผิดที่ผิดทาง

การผิดที่ผิดทางนี้มีอยู่มากมายในสังคม ตัวอย่างเช่น การที่หัวหน้างานใช้คนที่มีความชำนาญทำงานผิด ไม่จำเป็นต้องถึงขนาดให้กรรมกรมาทำบัญชี แต่เป็นพวกความผิดพลาดในการจัดสรรแรงงานคนเล็ก ๆ น้อย ๆ

จริงอยู่ที่ผลกระทบอาจดูไม่มากนัก แต่ในภาพรวม ความผิดพลาดนี้นำไปสู่ผลกระทบขนาดใหญ่ต่อหน่วยงานเหล่านั้น ดังภาพประกอบที่ 4.4.2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 4.4.3: ก. เท้าชี้ฟ้า มือคว่ำดิน

ก. เท้าชี้ฟ้า มือคว่ำดิน
 สื่อถึงความผิดเพี้ยนบิดเบี้ยวของสังคม
 ยกฝ่าเท้าขึ้นฟ้า ไม่ได้ประโยชน์อะไร มีแต่สร้างภาระให้กับร่างกาย (สังคม หรือ หน่วยงาน)
 แทนที่จะใช้เดิน กลับเชิดชูไว้สูงสุด ทั้งไว้บนหิ้งไม่ใช่ประโยชน์ ทั้งเสียของเสียแรงกายคอยค้ำจุน
 วางมือคว่ำดิน จะเห็นได้ว่ามือทั้งหมดในรูปนั้นคว่ำลงดินทั้งหมด เพราะข้าพเจ้าต้องการสื่อว่า
 มือเหล่านี้ ถูกนำไปใช้เป็นการค้ำจุนเหล่าเท้าชี้ฟ้า ใช้มือเดินต่างเท้า เป็นการใช้นुकคคกรผิดหน้าที่
 อย่างไม่น่าให้อภัย ลิ่นที่ยาวมีไว้สื่อถึงการเลียแข้งเลียขา จมูก 3 ชั้นสื่อถึงการยืมจมูกผู้อื่นหายใจ
 (เพราะคนเรามีจมูกแค่คนละอันเท่านั้น การที่จะมีมากกว่าหนึ่งได้นั้น จำเป็นต้องไปขโมยจมูกของ
 ผู้อื่นมาใช้งาน)

จากภาพประกอบทั้งหมด จะเห็นได้ว่าภาพผลงานนี้ไม่ได้สื่อถึงลักษณะบุคคลโดยตรง แต่สื่อถึง
 ลักษณะความผิดเพี้ยนของสังคมโดยรวม โดยสื่อออกมาในรูปของมนุษย์ที่บิดเบี้ยววิปริต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น

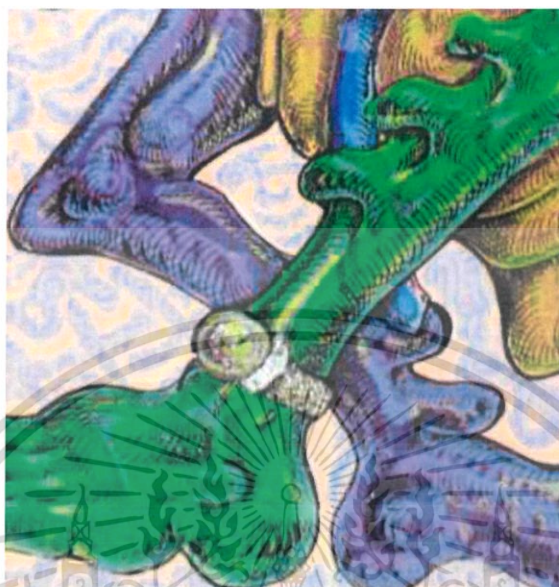

ภาพประกอบที่ 4.4.4: ภาพของเส้น

ผลงานชิ้นที่ 2 ของข้าพเจ้านั้นมีความคล้ายคลึงกับภาพผลงานชิ้นที่ 1 ในเรื่องของการใช้เส้น เพราะมีการใช้เส้นสีดำเป็นองค์ประกอบหลักในตัวผลงาน

การสานเส้นให้เกิดพื้นผิวขึ้นมาคือสิ่งที่ข้าพเจ้าชื่นชอบมาตลอด ทำให้ในทุกผลงานศิลปะของข้าพเจ้า จะมีการสานเส้นขนาดเล็กเข้าด้วยกันทุกครั้ง ข้าพเจ้ามองว่ามันเป็นการสื่อถึง การประสานตัวบุคคลเล็ก ๆ เข้าด้วยกัน สร้างสรรค์ให้กลายเป็นสังคมขนาดใหญ่ การสร้างชีวิตขึ้นจากลายเส้น ดินสอสีดำและ ลายเส้นเหล่านี้ไม่จำเป็นต้องใช้สีดำเท่านั้น ดังที่เห็นได้จากภาพประกอบที่ 4.4.4 ที่แม้กระทั่งสีที่เป็นองค์ประกอบ ข้าพเจ้าก็ยังนำมาสานเป็นเส้นเพื่อเพิ่มความมีชีวิตชีวาด้วย

ฟันผุ

ภาพประกอบที่ 4.4.5: ภาพฟันผุที่ 1

ภาพประกอบที่ 4.4.6: ภาพฟันผุที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2 ของข้าพเจ้านั้น สามารถแบ่งพื้นผิวหลัก ๆ ได้ 2 พื้นผิว

พื้นผิวที่ 1 ดังภาพประกอบที่ 4.4.5 ส่วนของผลงานหลัก จะมีการใช้สีที่แตกต่างเพื่อสร้างให้พื้นผิวมีความไม่เรียบ มีความเป็น 3 มิติ มีการสะท้อนของแสงเงา ให้ดูราวกับเป็นผิวหนังของสิ่งมีชีวิต ทั้งนี้เพื่อสร้างผลงานให้ดูมีชีวิตมีตัวตนขึ้นมา โดยในส่วนภาพพื้นผิวชนิดที่ 1 นี้จะแยกย่อยไปได้อีกหลายลักษณะพื้นผิว พื้นผิวส่วนแข็ง พื้นผิวของผิวหนังส่วนอ่อน พื้นผิวของเล็บ, ริมฝีปากที่เป็นเงาและ เครื่องประดับที่ถูกรอยด้วยกากเพชร ล้วนแต่มีลักษณะพื้นผิวที่มีความแตกต่างกันออกไป

พื้นผิวที่ 2 ดังภาพประกอบที่ 4.4.6 เป็นส่วนพื้นหลังของผลงาน มีความเรียบ หนึ่ง ไม่มีลักษณะแสงเงา หรือ การสะท้อนใด ๆ ทั้งสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 4.4.7: ภาพการใช้สีที่ตัดกัน

เป็นลักษณะการใช้สีที่จัดจ้านเช่นเดียวกับภาพผลงานชั้นที่ 1 สีที่ตัดกันอย่างรุนแรง เช่นนี้มีผลต่ออารมณ์ของผู้รับชมผลงานและ กระตุ้นให้เกิดความสนใจยิ่งขึ้น

การใช้สีที่รุนแรงคู่กันเพื่อดึงจุดเด่นของสีทั้ง 3 ออกมา ชมพู, ฟ้าและ เขียว ที่ไม่น่าจะมีความเข้ากันได้ แต่เมื่อถูกนำมาใช้ในส่วนพื้นผิวที่ถูกต้อง กลับแสดงความเข้ากันออกมาได้ดี ยกตัวอย่าง เช่น ในภาพประกอบที่ 4.4.7 นี้ที่สีทั้ง 3 ถูกใช้ในส่วนของลำคอ ที่มีทั้งส่วนของผิวหนังแข็งและ เส้นเลือด ช่วยให้การประสานสีสดทั้ง 3 ให้เป็นไปได้อย่างราบรื่น

การลงสีให้ดูมีความสะท้อนของแสงและ การไม่ใช้สีเข้ม เป็นองค์ประกอบหลักที่ช่วยลดการไม่เข้ากันของสีทั้ง 3

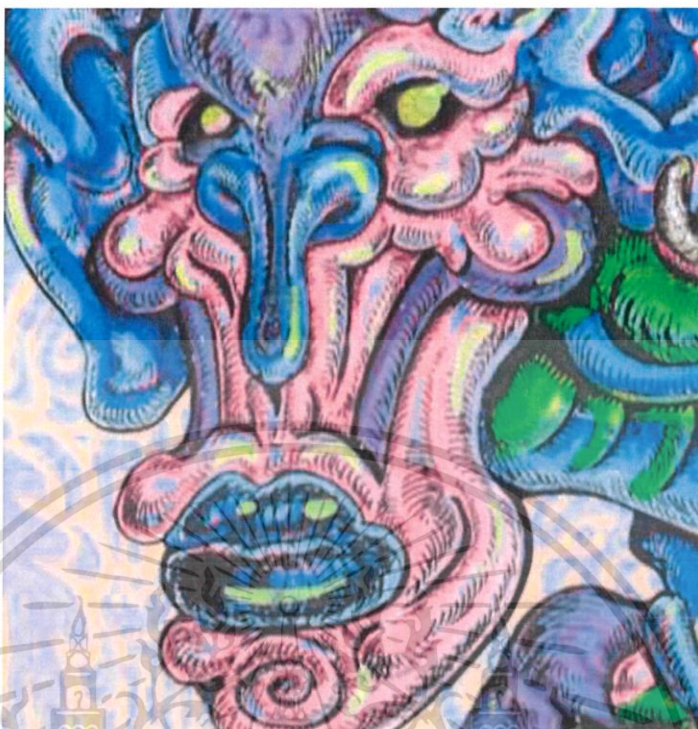
ภาพประกอบที่ 4.4.8: ภาพการวาดสวดลายผิวหนังด้วยสี

จากสีม่วงในภาพประกอบที่ 4.4.8 จะเห็นได้ว่าการเล่นสีในส่วนของสีม่วงอ่อน, สีม่วงกลาง, สีม่วงเข้มและ สีเหลืองอ่อน

สีเหลืองอ่อนเป็นตัวแทนการสะท้อนของแสงที่ช่วยเพิ่มมิติในตัวผลงาน สีม่วงเข้มแทนเงาพื้นผิวของวัตถุ การวาดด้วยสีเช่นนี้ทำให้ผลงานมีความน่าสนใจมากขึ้น อีกทั้งยังสร้างพื้นผิวใหม่ให้มีความแตกต่างจากผิวหนังในส่วนอื่นๆของภาพผลงาน ให้มีความเป็นเอกลักษณ์ จะเห็นได้ว่าสีเขียวที่อยู่ด้านข้างดูจัดชิด ไม่น่าสนใจไปทันทีเมื่อเทียบกับสีม่วง ทั้งที่ในส่วนสีเขียวเองก็มีองค์ประกอบของสีเขียวอ่อน, กลาง, เข้มและ สีเหลืองอ่อนเช่นเดียวกัน

การใช้ทากเพชรติดประดับในส่วนเครื่องประดับ เป็นการเน้นย้ำถึงความเป็นวัตถุนิยมของมนุษย์ ที่ไม่ว่าจะยุคสมัยไหน ก็ยังคงมีความชื่นชอบในวัตถุที่มีความแวววาวอยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบที่ 4.4.9: ภาพการเน้นแสงด้วยสีเหลืองอ่อน

จากภาพประกอบที่ 4.4.9 ข้าพเจ้าได้เลือกที่จะใช้สีชมพูและ สีฟ้าที่ตัดกันมาเป็นส่วนประกอบหลักในส่วนของใบหน้า ทำให้ผลงานที่ได้มีการตัดกันของสีที่เด่นชัด แต่ขณะเดียวกันก็ดูกลมกลืน เพราะมีสีม่วงเป็นตัวประสานสอดแทรกอยู่

มีการใช้สีเหลืองอ่อนเพิ่มเติม เน้นในส่วนที่โดนแสงของใบหน้า ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเน้นย้ำถึงส่วนที่สำคัญที่สุดในภาพ (ส่วนของใบหน้า) ทำให้ส่วนของใบหน้ามีความเด่น และนำเสนอเด่นชัดที่สุดในภาพอีกทั้งยังเป็นการเพิ่มมิติของภาพผลงาน

น้ำหนัก, แสงและเงา

ภาพประกอบที่ 4.4.10: ภาพของน้ำหนัก, แสงและเงา

จากภาพประกอบที่ 4.4.10 จะเห็นได้ว่าลูกศรเป็นตัวแสดงถึงเส้นทางของแสง น้ำหนักของแสง และ เงาในภาพนั้นแสดงออกมาอย่างไม่ชัดเจน แต่หากสังเกตมองอย่างละเอียด จะเห็นได้ว่าภาพทางด้านซ้าย จะมีความเข้ม (ส่วนของเงา) มากกว่าภาพส่วนด้านขวาเล็กน้อย โดยมีส่วนของใบหน้า เป็นข้อยกเว้น

ที่ใบหน้านั้น ได้มีการเน้นแสงสีเหลือง (ส่วนของแสง) เพื่อขบเน้นถึงจุดเด่นที่สุดในตัวงาน ยกเว้นในส่วนของจมูกสีม่วง เพราะจะเป็นการทำลายตัวผลงานการสานเส้นด้วยสีได้

ส่วนเท้า, มือ, หาง, ลำคอ และ ขาที่พัวพันอยู่นั้น จะมีความเป็นเงาของด้านหน้าและ หลังอย่างชัดเจน